

דף נו.

עין משפט ה.

יו"ד סימן קנה פעיף א

א. עובדי ע"ז מז' עממין שאין בינינו וביניהם מלחמה ט, וכן רועי בהמה דקה מישראל בא"י בזמן שהיו רוב שדות של ישראל וכיוצא בהם, אין מסבבין להם מיתה, אבל אסור להצילם אם נטו למות, כמו שראה אחד מהם שנפל לים אינו מעלהו אפי' אם יתן לו שכר. לפיכך אין לרפאותן אפי' בשכר אם לא במקום שיש חשש איבה.

הגה: משום איבה מותר לרפאותן אפי' בחנם, אם אינו יכול להשתמט.

א. ב. ישראל בעל עבירות ועומד ברשעו ושונה בהם כגון רועי בהמה דקה ב בא"י שרוב שדות ישראל שמזלזל באיסור גזל והולך באולתו, אסור להצילו אם נטה למות. אבל ישראל בעל עבירות שאינו עומד ברשעו תמיד אלא עושה עבירות להנאת עצמו כגון שאוכל נבילות לתיאבון, מצוה להצילו ממות ואסור לעמוד על דמו.

ח"מ סימן תכה פעיף ה

ה. אפיקורס מישראל והם עובדי ע"ז או עושה עבירות להכעיס, והכופרים בתורה ובנבואה מישראל מצוה להרגן ל, ואם יש בידו

ט. לשון הרמב"ם מברייתא בע"ז דף כ"ו, לפי שהם פרוצים בגזל ובוזים חובות האדם לאדם. באר הגולה.

י. כתב הש"ך בס"ק א' דאין מצוה להרגן אע"פ שהם עוברין על ז' מצוות בני נח, ומיהו היכא שמקיימין ז' מצוות בני נח אסור להורידן. ועיין ב"י וט"ז ונה"כ.

כ. כתב הש"ך בס"ק ג' דוקא רועי בהמה דקה החמירו חכמים דלא פסולים מן התורה, והחמירו בהם לעשות חיזוק לדבריהם כדי שיתנו לב לשוב אבל גזלנין מדאורייתא מעלין אותם, מתוס' שם.

ל. אפי' אכל נבילה או לבש שעטנז להכעיס מברייתא ע"ז דף כ"ו ע"ב. וכל זה אם יש בידינו להורגן מצוה עלינו להעבירן למען הנשארם ישמעו ויראו. ואם יש בידינו להעבירן בפרסום מעבירן. פירוש, למען ישמעו הנשארם ויראו סמ"ע ס"ק ט"ז.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

להרגן בפרסום מעבירן ואם לאו יסובב סיבת העברתן, כיצד, ראה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר, הרי זה מקדים ומסלקו ואומר הריני טרוד להוריד בני מהגג ואחזירנו לך וכיוצא בדברים אלו.

ה. ו. עכו"ם שאין בנינו ובינם מלחמה, ורועה בהמה דקה מישראל במקום שהשדות של ישראל אין מסבבין להם מיתה **מ** ואסור להצילן. בד"א בישראל בעל עבירות והוא עומד ברשעו ושונה כגון רועה בהמה דקה שהולכים באולתם, אבל ישראל בעל עבירות שאינו עומד ברשעו תמיד אלא עושה עבירות להנאת עצמו כגון אוכל נבילות לתיאבון מצוה להצילו **נ** ואסור לעמוד על דמו.

מ. ולא אמרו חז"ל דבר זה אלא על גוים שהיו בזמניהם שהיו עובדי עבודה זרה ומזלות ולא היו מאמינים ביציאת מצרים ובחידוש העולם, אבל אלו הגוים היום אשר אנחנו האומה הישראלית חוסין בצל שלהם ומפוזרים בניהם והם מאמינים בחידוש העולם וביציאת מצרים ובעיקרי הדת, וכל כוונתם לעושה שמים וארץ כמ"ש הפוסקים והביאם הרמ"א באו"ח סי' קנ"ו, לא די שאין איסור להצילן אלא אפי' אנחנו מחוייבים להתפלל בשלומם וכאשר האריך בזה בעל מעשה ה' בסדר ההגדה בפסוק שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך, שרוד המלך התפלל לשפוך על הגוים אשר אינם מאמינים בחידוש העולם וכו', אבל הגוים האלו אשר אנחנו בצילים חיים וחוסים תחת כנפיהם הם מאמינים בכל אלה על משמרתנו אנחנו עומדים להתפלל תמיד על שלום המלכות והשרים והצלחתם ועל כל מדינות ומקומות ממשלתיים, וכבר כתב הרמב"ם דהלכה כר' יהושע בפרק חלק דף ק"ה ע"א דאפי' חסידי אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא.

נ. פ' כשאנו מוצא בשר כשר כזה, אוכל נבלות למלאות תאותו, אבל להכעיס זה שנמצא בשר כזה כשר ואוכל נבלה להכעיס בוראו. סמ"ע ס"ק כ'.